

د افغان میرمنو وضعیت – په ټول هیواد کې له میرمنو سره د سلا

مشور و لنډ راپور

سپتمبر ۲۰۲۳

انځور: د ملګرو ملتونو د ښځو چارو اداره/سیدحبيب بیدل

مخینه

دغه لنډیز په ټول افغانستان کې د ښځو د اوسني وضعیت او لومړیتوبونو په اړه د هغوي نظریې او لیدلوري وړاندې کوي. د ۲۰۲۱ کال په اګست کې پر هیواد د طالبانو له ولکې راهیسې اوسنیو چارواکو له ۵۰ څخه زیات داسې فرمانونه صادر کړي چې په مستقیم ډول د ښځو حقونه او وقار محدودوي.^۱ دا روښانه ده چې د افغانستان لپاره د طالبانو لیدلوری د ښځو د حقونو او ښه‌بختی له جوړښتیو بندیزونو سره په نه جلا کیدونکي ډول تړلی.

په افغانستان کې د ملګرو ملتونو د ښځو دفتر د کډوالۍ نړیوال سازمان او په افغانستان کې د ملګرو ملتونو مرستندویه پلاوي (یوناما) له ښځو سره رېعوارې سلا مشورې پیل کړي. دغه سلا مشورې د ملګرو ملتونو د امنیت شورا د ښځو سولې او امنیت له اجنډا او له دې نړیوالې ژمنې سره په سمون کې دي چې د ناوړین په حالاتو کې دې ښځې د پرېکړې کولو په مرکزیت کې قرار ولري.^۲ په افغانستان کې چېرې چې ښځې په سیستماتیک ډول له عامه ژوند څخه لرې کړای شوی سلا مشورې د ښځو لپاره یو له هغو کم شمېر فرصتونو څخه ګڼل کېږي د کومو له لارې چې کولای شي خپل لیدلوري بیان کړي او مشرتابه او استازیتوب په ډاګه کړي.

میتودولوژي

د ۲۰۲۳ کال په جولای میاشت کې د رېعوارو سلا مشورو په لړ کې د ښځو لپاره د ملګرو ملتونو دفتر د کډوالۍ نړیوال سازمان او یوناما په ګډه په ۲۲ ولایتونو^۳ کې له ۵۹۲ افغان میرمنو سره آنلاین او مخامخ (چېرې چې دغه کار خوندي وو) ګروپي سلا مشورې او انفرادي تېلفوني سروې کانې ترسره کړي. افغان میرمنو د ۲۰۲۳ کال له اپریل څخه تر جون پورې په دی موده کې د خپلو لومړیتوبونو د نړیوال تعامل په تړاو د نظرونو او د ښځو حقونو د تحقق او هوساینې د ښه والي په اړه معلومات وړاندې کړي. په دغه بهیر کې د کورنیو له ښځینه مشرتابه وو داخلي بېخایه شویو او د کوربه ټولنو له ښځو کلیوالو او ښاري میرمنو وظیفه لرونکو او بې وظیفې ښځو؛ او د عمر، مدني حالت، قومیت او زده کړو د کچې له پلوه له مختلفو میرمنو سره مرکې ترسره شوي دي.

^۱ د ۲۰۲۱ کال له اګست راهیسې د فرمانونو د وخت به اړه وګورئ Feminist Majority Foundation.

^۲ د ښځو لپاره د ملګرو ملتونو دفتر، یوناما او د کډوالۍ نړیوال سازمان د امنیت شورا له ناستو مخکې په رېعوار ډول د هیواد په د ننه کې له ښځو سره سلا مشورې ترسره کوي. د پخوانیو سلا مشورو په اړه په راپورونو کې د ۲۰۲۳ کال د اپریل، د ۲۰۲۲ کال د جنوري او د ۲۰۲۲ کال د اګست/سپتمبر هغه شامل دي.

^۳ کابل، کندهار، بلخ، بامیان، هرات، بدخشان، ننگرهار، بغلان، نیمروز، بادغیس، فراه، هلمند، غور، کاپیسا، لغمان، غزني، جوزجان، خوست، پکتیا، پکتیکا، سمنګان او سرپل ولایتونه.

کلیدی لومړیتوبونه

د ښځو دوه چنده احتمال وو چې نړیواله ټولنه د اقتصادي پراختیا یا بشري مرستو په پرتله د جنډر مساواتو او د ښځو د حقونو په مسلو کې دخپل وي.

د جنډر مساوات او د ښځو د حقونو مسلې

اقتصادي پراختیا

بشري مرستی

ذهني روغتیا

په سلو کې نهه شپيته ښځو راپور ورکړی چې د اضطراب، انزوا او خپګان احساسات د اپریل او جون ترمنځ د پام وړ خراب شوي، د جنوري څخه تر مارچ ۲۰۲۳ پورې راټول شوي ارقامو څخه لوړه کچه.

۵۷٪ جنوري او مارچ ترمنځ

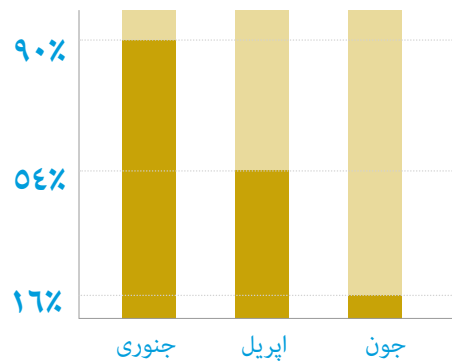
۶۹٪ د اپریل او جون ترمنځ

نفوذ

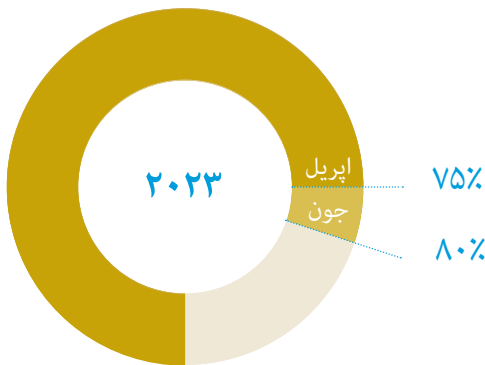
د ۲۰۲۳ په لومړۍ نیمايي کې د کورنۍ په کچه د پریکړې کولو اغیز په چټکۍ سره کم شوی.

هغه ښځې چې «ښه» یا «کامل» اغیزه لري

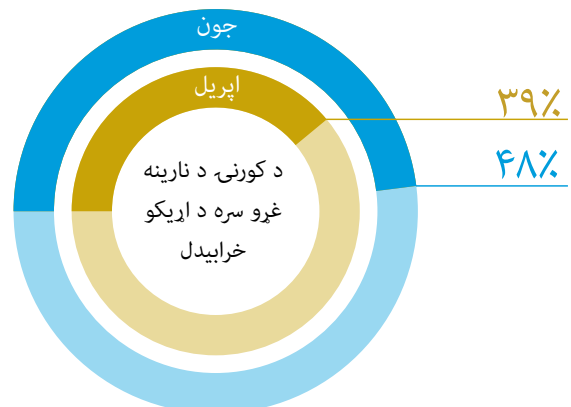
معیشت

د ۲۰۲۳ په جون کې، ۸۰ سلنې میرمنو یادونه وکړه چې د عاید تولیدونکو فعالیتونو کې د اپریل په میاشت کې د ۷۵ سلنې څخه د ښکیلتیا وړتیا کمه شوې.

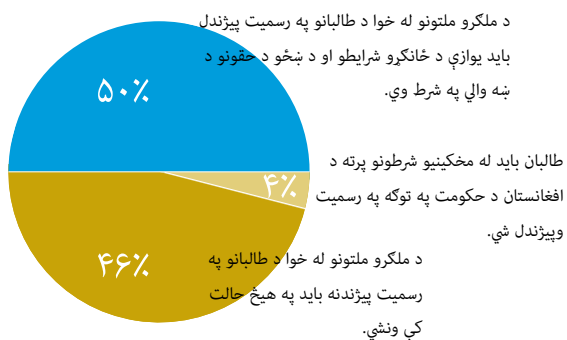
ټولنیز متحرکات

کورنۍ د نارینه غړو سره اړیکې په دوامداره توګه خرابې شوې، میرمنو سره مشوره وشوه چې دا اړیکې د جون په میاشت کې د اپریل په پرتله خرابې شوې.

نړیواله پیژندنه

نږدې ټولو ښځو په دې اند وو چې د ملګرو ملتونو لخوا د طالبانو په رسمیت پیژندنل باید په هیڅ حالت کې نه وي، یا دا چې دا باید یوازې په ځینو شرایطو کې د ښځو د حقونو د ښه کولو په شرط وي.

کوم بدلون رامنځ ته شوی - له افغان ښځو سره د یو کلنی سلا مشورو په اړه نظریې (د ۲۰۲۲ کال له اگست څخه د ۲۰۲۳ کال تر جولای پورې)

له مختلفو افغان میرمنو سره له یوه کلن سلا مشورو وروسته د هغه څه په اړه چې بدلون یې کړی او کوم څه چې بدلون یې نه دی کړی اصلي ملاحظات په لاندې ډول سره دي.

- زده کړو ته لاس رسې د ۲۰۲۲ کال د اگست میاشت راهیسې تر ټولو ستر لومړیتوب گڼل کېږي. سره له دې چې د ښځو او انجونو د ژوندانه لپاره خورا اړین په گوته شوی د ښځو په حقونو او اقتصادي شرایطو کې ښه والي ته د دویم لومړیتوب په توګه کتل شوي. ښځې په دوامدار ډول د جنسیتي برابری او د افغانستان د اوږد مهاله پرمختګ د تحقیق په باره کې د ښوونیزو پایلو پر اهمیت ټینګار کوي.
- د ۲۰۲۲ کال په اگست کې د ښځو د خوندیتوب او امنیت بهرته کول په ځانګړي توګه د هغو لپاره چې د لوړو زده کړو، رسنیو، سوداګرۍ او بشري حقونو په برخو کې کار کوي - دویم تر ټولو ستر لومړیتوب گڼل کېده. له هغه وخت راهیسې ښځې په مستقیم او غیر مستقیم ډول د برحاله چارواکو د فرمانونو له خوا په نښه شوي،^۴ او له تهدید او ځورونې سره مخ شوي. دغه کار په ټولو سکتورونو کې د ښځو ګومارنه راکمه کړیده. په ۲۰۲۳ کې د د روایي روغتیا اندېښنې د دویمې درجې لومړیتوب په څیر د فزیکي سلامتیا له اندېښنو زیاتې شوې. د ښځو روایي روغتیا د پام وړ خرابېدل دوام درلود. په هر دور سلا مشورو کې دغه موضوع د یوې اندېښنې په څېر په دوامداره ډول زیاته شوې.
- څرنګه چې اقتصادي او بشري وضعیت د لا زیات خرابیدو په حال کې دی ښځې تر ډیره پر بنسټیزو ډول په ژوندي پاتې کېدو تمرکز کړی، سره له دې چې هغوي په ورته ډول د دې یادونه کړې چې لنډ مهاله مرستې نه شي کولای هغه اساسي ستونزې حل کړي چې هیواد یې ورسره مخ دی. د سلا مشورو تمرکز له هغو ښځو څخه چې له نړیوالو فعالیتو څخه یې له برحاله چارواکو سره د مهم سیاسي تعامل لپاره د مختلفو لارو چارو د رامنځته کولو غوښتنه کوله، هغو ښځو ته واوښت څوک چې په سخت ډول د ناورین د اوږدمهاله حل لارو په اړه د نړیوال ملاتړ په لټه کې وي، لکه د عاید پیدا کولو فرصتونه.
- د ۲۰۲۳ کال له جنوري راهیسې په تېرو شپږو میاشتو کې په پرېکړه کولو کې د ښځو نفوذ په ټولو برخو کې لکه د کورنۍ، خپلوانو، ټولنې، ولایتي او ملي کچه د پام وړ راکم شوی. تر ټولو زیات د کورنۍ په کچه پرېکړه کول راکم شوي چې ښځې د دغه کموالي لامل زیاته بې وزلي، د ښځو کمه مالي ونډه او تشدید شوي د نرواکۍ د جنسیتي نورمونه په گوته کړي. دوي اوس هم په عامه پرېکړه کولو کې د ځای درلودو غوښتنه کوله.
- په تېر کال کې ښځو په دوامدار توګه په برحاله چارواکو د بندیزونو او د مستقیمې او غیر مستقیمې مدافعي له لارې د نړیوالو فشارونو غوښتنه کړې. ښځو همدارنګه له نړیوالو ادارو غوښتنه کړې چې افغان ښځې له طالبانو سره په مذاکراتو کې شاملې کړي په ځانګړي ډول د ښځو د حقونو په اړه. هغوي په مکرر ډول له نړیوالې ټولنې غوښتي چې د هغوي لپاره داسې فضاوې برابرې کړي چې په مستقیم ډول له برحاله چارواکو سره وګوري او له هغوي سره خپلې اندېښنې مطرح کړي.
- ښځو د برحاله چارواکو د رسمیت پېژندلو په ضد اخطار ورکول جاري ساتلي ځکه طالبان په مکرر ډول د ښځو د حقونو د رعیتولو له ژمنو پر شا شوي. هغوي پر نړیوالې ټولنې غږ کړی چې د طالبانو په اړه د دوي د کړنو له مخې قضاوت وکړي نه د دوي د ژمنو له مخې.

موندنې

“د خلکو پیغورونه د دې لامل شول چې ښځې له کورونو څخه و نه وځي.” - افغان ښځې، جولای ۲۰۲۳

په ربعوارو سلا مشورو کې چې د ۲۰۲۳ کال له اپریل څخه تر جون میاشت پورې موده یې تر پوښښ لاندې نیولای وه افغان میرمنو په ټینګار سره یو ځل بیا د هغو مالي او روایي ستونزو یادونه وکړه له کومو سره چې دوي د طالبانو له خوا د هغوي پر آزادۍ د زیاتیدونکو محدودیتونو د اقتصادي ناورین او د دې په پایله کې د رامنځته شوې بې وزلۍ له امله مخ شوي. د ښځینه سرپرستو کورنیو او ځوانې ښځې په دوامدار ډول د هغو په څېر یادې شوې څوک چې له ټولو نورو په زیاتو زیانمنیدونکو شرایطو کې دي او پر ښځو او انجونو د اوسنیو محدودیتونو له امله تر ټولو زیاتې اغیزمنې شوي. ښځو زیاتره خپل ژوند داسې تشریح کړی لکه د بندیانو په څېر چې په تیاره کې اوسېږي او راتلونکې ته له کومې هیلې پرته په کورونو کې بندیانې شوي.

^۴ د هغو فرمانونو په څېر چې په مستقیم ډول یې د ښځو د کار حق اغیزمن کړی، راتلونکې هغه شامل دي: پر هغو ښځو بندیز چې د نړیوالو نا دولتي ادارو لپاره کار کوي (دسمبر ۲۰۲۲) او ملګرو ملتونو ته یې تمديد (اپریل ۲۰۲۳)؛ پر سنګارونو بندیز (جولای ۲۰۲۳)؛ او کار ځای ته د ښځینه روغتیايي کارمندانو له خوا له محرم سره د تګ شرط (جنوري ۲۰۲۳).

د زیاتره ښځو لپاره (۶۲ سلنه) د طالبانو فرمانونه له زیاتېدونکي شدت او له کومې استثناء پرته تطبیق شوي چې خصوصي ډگر ته د لا زیات شاتګ لامل شوي. د فرمانونو تطبیق په ځانګړي ډول په ختیځه سیمه کې سخت وه چېرې چې ۹۱ سلنه ښځو ویلي چې تطبیق ډیر "سخت او جدي دی (له کومې استثناء پرته تطبیق شوي)"; ۸۹ سلنه یې د وخت په تېریدو سره په شدت کې زیاتوالی ملاحظه کړی.

په عامه ځایونو کې د دواړو طالبانو او نورو عادي نارینه وو له خوا ترسره شوې ځورونه تهدید او تاوتریخوالی د هغو ښځو لپاره چې له فرمانونو سرغړونکې ګڼل کېږي معمول دي. دغه ټولنیز څار د اوسنیو چارواکو له خوا تطبیق شوی وو چې نارینه وګړي تر فشار لاندې راولي ترڅو د هغوي قواعد تطبیق کړي، د مثال په ډول ټکسي چلوونکي د هغو ښځو له ترانسپورت څخه منع کوي څوک چې د طالبانو په غوښتنه حجاب نه مراعاتوي. په خصوصي ډگر کې د تطبیق په ګډون د فرمانونو د پلي کولو لپاره د نارینه وو مسؤل ګڼل د نارینه ځواک او کنټرول احساس ژور کړی چې د ۲۰۲۲ کال د می میاشتې فرمان له خوا تقویه شوی چې د کورنۍ نارینه ګړي د ښځو د حجاب له فرمان څخه د سرغړونې لپاره مسؤل ګڼي.^۱ په زیاتېدونکي ډول د معمول او سیستماتیک شویو نرواکمنو نورمونو په منځ کې چې د سزا له ویرې سره مل دي، ښځو په یوه خوله ومنله چې هغوي پرته له دې چې دغه احکام مراعات کړي د انتخاب لپاره بله لاره نه لري. په بله وینا د سلا مشورو په هره دوره کې د افغان ښځو او انجونو لپاره د نه رعایتولو بیه زیاتېده.

"د یوې ښځې په څېر، غواړم په یوې داسې ټولنه کې ژوند وکړم چې د دې آزادي ولرم چې څه وغواړم هغه ووايم، پر خپلو پښو ودرېږم ځان غښتلی کړم چې وکولای شم نورو خلکو ته خدمت وکړم." - افغان ښځې، جولای ۲۰۲۳

د برحاله چارواکو له خوا محدودیتونو د ښځو لپاره د غواړیدو وید پيدا کولو محدود شمېر فرصتونه پرې ایښي. د محرم د شرط په ګډون د تګ راتګ محدودیتونه، دغه راز ځورونې او د خوندیتوب اندېښنې د استخدام فرصتونه تیرلي آن په هغو سکتورونو کې چېرې چې ښځې لا تراوسه پورې هم د کار کولو اجازه لري. سره له دې چې ټولې افغان میرمنې له دغو خنډونو سره مخ شوي خو د کلیوالي او ښاري ښځو ژوند ترمنځ ځینې توپيرونه روښانه وو. کلیوالي ښځې زیاتره د کرنې او مالدارۍ او دغه راز د ورځنۍ مزدورۍ په برخه کې کار کوي. دغه سکتورونه په عین ډول د محدودیتونو له خوا نه دي په نښه شوي لکه څرنګه چې نور هغه په نښه شوي پر کومو چې ښاري میرمنې د تمرکز میلان لري، لکه عامه سکتور، مدني ټولنه او کوچني او متوسط تشبثات. په عامه سکتور او غیردولتي ادارو کې د ښځو د کار له ممنوعیت او د کارو بار د جوازونو د بیا نوي کولو له منع کیدو سره، په ښاري سیمو کې میشتې ښځې د رسمي استخدام کم شمېر غوراوي لري.

د فرمانونو د هغه پراخ ایکوسیستم له امله چې ښځې په نښه کوي هغوي د خپلو کارو بارونو او سوداګریو په ترسره کولو کې له زیاتېدونکو نه مغلوبیدونکو خنډونو سره مخ شوي. د تګ راتګ پر آزادی محدودیتونه د دې لامل شوي چې ښځې د خپلو توکو د پلورلو لپاره عامه یا خصوصي ځایونو ته لاس رسي نه شي لرلای. په زیاتره سیمو کې د ښځو لپاره ځانګړي مارکیټونه تړل شوي. خوندي کاري چاپیریالونه ډیري وختونه د لاس رسي وړ نه وو. ښځو مالي پانګه، خام مواد، بنسټیز وسایل او د باور وړ بریښنا نه درلوده چې د سوداګرۍ دوام یې کمزوری کړی. سربېره پر دې، اقتصادي وضعیت نړیوالو بازارونو ته د کم شوي لاس رسي په ګډون د ښځو لپاره د ډیرو عامو، له ټولنیز پلوه د منلو وړ عاید پیدا کوونکو فعالیتونو لکه خیاطۍ او خامک تقاضا په شدید ډول راکمه کړې. د ۲۰۲۳ کال د جولای پر ۲۶ نېټه، برحاله چارواکو پر سینګارتونو بنديز وضع کړی چې د ښځو لپاره د عاید یو له وروستیو چینلونو او دغه راز د ټولنیزې اړیکې او ټولنې لپاره یو خوندي چاپیریال له منځه یوړ.

ښځو د خپلو معیشتونو لپاره د دوامدار ملاتړ غوښتنه وکړه او د ښځو د اقتصادي ځواکمنتیا لپاره د ټولنې پر بنسټ د نوښتونو پر نشتوالی یې خواشینی څرګنده کړې. زیاتره پخواني نوښتونه د برحاله چارواکو له خوا د ځورونې له امله تړل شوي. هغه چې لا تر اوسه هم دوام لري زیاتره یې د ښځو له خوا پر مخ وړل کېږي او د هغوي امنیت د پام وړ خطر سره مخ دي. ښځو پر دې ټینګار وکړ چې پرته له کوم رسمي بنديز څخه کورنۍ او ګمارونکو نه غوښتل چې د احتمالي عواقبو له امله ښځو ته د کار کولو اجازه ورکړي. ځینې ښځې چې د معیشت مهارتونو لکه د یوې ارایشګرې په څېر یا په نورو هنرونو کې دکار ترسره کولو د ودې لپاره یې روزنې ته دوام ورکاوه، د برحاله چارواکو له خوا د ځورونې او تهدیدونو له امله پټې شوي. د انګلیسي ژبې د زده کړې، خیاطۍ او لاسي صنایعو، او بازار موندنې او خرڅلاو مهارتونو په اړه ځینې کورسونه - دواړه په آنلاین بڼه او حضوري توګه - لا اوس هم شته چې رواني سلامتیا سره مرسته وکړي. په داسې حال کې چې دغه د کوچنۍ کچې نوښتونه د ښځو - او د کورنیو د پابښت - لپاره مهم دي، دوي په نهایت کې ساختاري تبعیض نه بدلوي یا په دوامداره توګه ښځې یا د دوي کورنۍ له بې وزلۍ څخه نه وباسي.

^۱ ختیځه سیمه لاندې ولایتونه لري: کنړ، لغمان او ننگرهار
^۲ ملګري ملتونه، ۲۰۲۲. افغانستان: طالبان ښځو ته په کور کې د پاتې کېدو؛ او له کور څخه بهر د حجاب مراعتولو امر کوي، ۷ می.

د ښځو پر استخدام مستقیم او غیر مستقیم محدودیتونو کورنۍ له لوړ خطر سره مخ کړي، په ځانګړي ډول هغه کورنۍ چې ښځینه یې مشري په غاړه لري. زیاترو ښځو د فرمانونو یا د ټولنیزو فشارونو له امله خپلې دندې له لاسه ورکړي یا هم د حرفه یي روزنو پرېښودو ته اړ کړای شوي. انفلاسیون د خوړو بیې لوړې کړي چې له امله یې زیات شمېر ښځې نه شي کولی د کورنۍ بنسټیزې اړتیاوې برابرې کړي. د دغو کارونو په پایله کې د رامنځ ته شوي فشار له امله په کورنیو او ټولنو کې د مقابلې سخت میکانیزمونه رامنځته شوي، لکه په ماشومانو باندې شاکه کارونه کول، د ماشومانو پلورل، خیرات ټولول، او اجباري ودونه، له وخت څخه مخکې یا د ماشومتوب ودونه، کورنۍ تاوتریخوالی د دې په شمول چې د اوسنیو چارواکو سرتیرو ته واده شوې وي څوک چې ویل کېږي په ډیر احتمال سره وظیفې لري او د یوې یا څو میرمنو د پېرلو توان لري.^۷ له وخت څخه مخکې د انجونو واده د اوږد مهاله منفي جنسي او زېږون اړوند روغتیايي پایلو، د کورني تاوتریخوالي د زیات خطر، د راتلونکو زده کړو او دعايد د پیدا کولو د امکاناتو د کم احتمال لامل کېږي.^۸ دغه کار د افغانستان د اوږد مهاله پرمختګ پر وروسته والی سربېره د ژورې او بین النسلې جنسیتي نابرابرۍ د ترسیخ کولو خطر رامنځ ته کوي.

د ښځو د وظیفې له لاسه ورکول په کورونو کې په پرېکړه کولو کې د هغوی د ونډې له کمیدو سره تړاو لري. د هغو ښځو ونډه چې په کور کې، له خپلو خپلوانو سره، په ټولنه کې او په ولایتي او ملي کچو د «ښه» یا «بشپړ» نفوذ درلودونکی وي، د ۲۰۲۳ کال له جنوري تر مارچ مودې په پرتله د ۲۰۲۳ کال له اپریل څخه تر جون پورې موده کې په اوسط ډول ۶ سلنه کمه شوې.^۹ ښځو په مکرر ډول پر هغه اغیزو ټینګار کاوه کوم چې د هغوي د عاید له لاسه ورکولو د کورنۍ پر اړیکو اغیزه درلوده، لکه په کورنیو او د هغوي په ټولنو کې د جنسیت پر بنسټ د تاوتریخوالي په زیاتېدو سره.

د ښځو اقتصادي ځواکمنتیا د خپلو کورنیو او ټولنو په ملاتړ کې کلیدي رول لوبولی شی. د هغوي پر آزادي د کورنۍ د مالي فشارونو او محدودیتونو سره سره، ۷۷ سلنه ځواب ورکوونکو په ډاګه کړه چې، کله چې دوي عاید درلود هغوي له خپلې کورنۍ بهر نورو خلکو ته د مرستې لاس اوږد کړی وه. نولس سلنه یې تر پنځو له زیاتو کسانو سره مرسته کړې کله چې یې عاید درلود. په دغو مرستو کې د خوړو یا مالي مرستې برابرول، سلا مشورې، د جامو او لاسي صنایعو ډالۍ کول، او د معیشت د مهارتونو په اړه د نورو ښځو روزنه شامل دي. اوس مهال د ملاتړ برابرولو فرصتونه د اقتصادي ستونزو او د ښځو پر تګ او راتګ او ګمارنه د محدودیتونو له امله کمه شوي ده.

بېځایه کېدنه

له نیما یي زیاتې (۵۳ سلنه) ښځې د خپل بلوغیت په ژوند کې لږ تر لږه یو ځل، او ۲۴ سلنه یې په تېرو دريو میاشتو کې کوچېدلي. اجباري، تکراري او اوږد مهاله بېځایه کېدنه په ټول افغانستان کې یوه له کلیدي اندېښنو ګڼل کېږي. دغه کار د اقتصادي ستونزو او د ټولنیز ملاتړ د شبکو د بندیدو له امله د ښځو زیانمن توب لا زیات کړی. راپورونه په غیر رسمي میشتو ځایونو کې په ځانګړي ډول په کابل کې د اخراج د زیاتوالي څرګندوی دي.^{۱۰} له امنیتي اندېښنو، د څښاک اوبو او زده کړو په څېر نورو خدمتونو ته د نه لاس رسي سربېره کمزوري اقتصادي لید لوري د بېځایه کېدنې لامل شوي. ناکافي اوبه د زیاتره افغانانو په ځانګړي ډول په کلیوالي سیمو کې د میشتو خلکو لپاره یو جدي خطر ګڼل کېږي. ښځې ډیری وختونه د اوبو راوړلو مسؤلیت لري چې دغه کار دهغوي د ځورونې او د جنسیت پر بنسټ د تاوتریخوالي له ګواښ سره مخ کوي، په ځانګړي ډول کله چې د هغوي تګ او راتګ محدود شوی. ځینې ښځې له دې امله د کرنیزو چارو ترسره کولو وړ نه وې ځکه چې اوبو ته یې لاس رسی نه درلود.

بېځایه شوې ښځې ښايي د کوربه ټولنو د ښځو په پرتله د اشتغال لوړې کچې ولري په تېره بیا په کور ل دننه کار کول.^{۱۱} دا کیدای شي د بېځایه شویو میرمنو د نسبتا خراب اقتصادي حالت او له کور څخه بهر د کار کولو د کم شمېر فرصتونو ښکارندوی وي، او دا ښايي د بېځایه شویو ښځو اوا نجونو لپاره د تګ راتګ د پراخو محدودیتونو او د زیاتو امنیتي خطرونو له امله وي.

د ښځو لپاره د یوه موقعیت په مناسب ګرځولو کې تر ټولو پیاوړي فکتورونه له نورو ښځو سره د راغونډیدو او لېدو په ګډون اقتصادي فرصتونه، بنسټیزو خدمتونو ته خوندي لاس رسی، او د تګ راتګ آزادي ګڼل کېږي. ډیری میرمنو د دې یادونه وکړه چې امنیتي پوستو او نظامي اډو ته نږدېوالی، چې ویل کېږي د استوګنې په ځینو سیمو کې د زیاتېدو په حال کې دي، د دې اساسي ملاحظه ګڼل کېده چې دوي د هغه ځای په اړه چېرې چې اوسیدلي تر کوم حده خوشحاله وې. په ستونزمنو حالاتو کې چېرې چې کورنۍ د کوچېدو پرېکړه کوي، ډیری وختونه د ښځو خبرې کمی اوږدېدل کېږي - ۶۸ سلنه میرمنې پر پرېکړه کولو کې لیرې یا هیڅ نفوذ نلري.

رواني روغتیا

د ښځو رواني روغتیا لا اوس هم د ناوړه کیدو په حال کې ده. نهه شپيته سلنه خبر ورکړی چې د اپریل او جون تر منځ د اضطراب/اندېښنه،

^۷ د مقابلې منفي میکانیزمونه په وروستی کمی او کیفی څیړنه کې په ګوته شوي، د راتلونکو هغو په ګډون: د افغانستان د څیړنې او ارزونې واحد، ۲۰۲۲، د واک د بدلون پرمهال او تر هغه مخکې په افغانستان کې زیانمنتوب؛ او پاملرنه، ۲۰۲۲، په افغانستان کې پر ښځو او نجونو د خوړو د ناوړین اغیز- نومبر ۲۰۲۲.

^۸ یونیسف، ۲۰۲۳، «۵ ماشوم ازدواج».

^۹ د ۲۰۲۳ کال له جنوري څخه تر مارچ پورې مودې او د ۲۰۲۳ کال له اپریل څخه تر جون پورې مودې ترمنځ، سلنو په لاندې ډول په ترتیب سره بدلون کړی: په کور کې، ۵۴ سلنه؛ د خپلوانو ترمنځ، ۲۵ تر ۱۶ سلنه؛ په ټولنه کې، ۷ تر ۴ سلنه؛ د ولایت په کچه ۴ تر ۲ سلنه؛ او په ملي کچه، ۵ تر ۲ سلنه.

^{۱۰} NRC، ۲۰۲۳، افغانستان: طالبان چارواکي په کابل کې له مؤقتو پنډغالو په زور بېځایه شوي کسان اوباسي، ۱۱ جولای.

^{۱۱} په یاد ولړی چې د غونډې د حجم له امله دغه موندنه/نتیجه په احصایي توګه ممثله نه ګڼل کېږي.

انزوا اوژور خپگان احساسات د پام وړ خراب شوي، چې د تېرې ربع په پرتله ۵۷ زیاتوالی په ډاګه کوي. دغه اندازې په ځانګړي ډول په ختیځو (۹۳ سلنه) او شمال ختیځو (۸۴ سلنه) سیمو کې لوړې وې. ښځو د رواني موضوعاتو لکه ژورخپګان، بې خوښۍ، د هیلې او انګیزې له لاسه ورکول، اضطراب/انډېشنه، ویرې، تیري، انزوا او په زیاتیدونکي ډول د جلا کیدو چلند، روانی فشار او ځان وژونې د فکرونو په اړه خبرې کړي. د انډېشنې وړ ده چې هغه میرمنې چې له کمزورې رواني روغتیا څخه ګریزې دغه راز د کور په داخل کې زیاتره له وهلو ټکولو سره مخ کېږي. د دوي په مقابل کې لږ خواخوږي ښودل شوې ځکه چې دوي د رواني روغتیا له ستونزو سره په مخ کېدو کې «په حقه» وګڼل شي.^{۱۲}

سره له دې ځینې ښځې ښايي له یوه روانشناس سره سلا مشوره وکړي یا غیر رسمي مشاورې ترلاسه کړي، زیاتره هغه یې چې د مقابلې د ستراتیژي ګانو په څېر پر تمرین او د کور پر ورځنیو کارونو ځان مشغولولو متکي وې. نورې ستراتیژي ګانې لکه مطالعه او د کورنۍ او ملګرو سره ټولنیزو اړیکو ته ترجیح ورکړل شوې خو د ښځو لپاره د فضا د سخت انقباض له امله د ټولنیزو اړیکو برقرارول د لاسرسي وړ نه وو. د زده کړو فرصتونه په دوامدار ډول کم شوي ځکه چې د نړیوالو سازمانونو له خوا د ټولنې پر بنسټ زده کړې منع شوي وې او په کور کې د زده کړو نوښتونه په منظم ډول د بحاله چارواکو له خوا تړل شوي. میرمنو د ځوانو ښځو د رواني وضعیت په اړه خپلې ویرې په ډاګه کړې، چې ځینو یې د خپلو لوڼو ترمنځ د ځان وژنې د فکرونو خبرې هم وکړې.

د ښځو او نارینه وو ترمنځ کورنۍ او ټولنیزې اړیکې

په خپلو کورنیو کې له نارینه وو سره د ښځو اړیکې د خرابېدو په حال کې دي. د ۲۰۲۳ کال د جنوري او مارچ ترمنځ د کورنۍ له نارینه غړو سره د ښځو اړیکې د ۳۹ سلنې په پرتله د ۲۰۲۳ کال د اپریل او جون ترمنځ ۴۸ سلنه خرابې شوې. اړیکې په ځانګړي ډول د هیواد په مرکزي لوړو سیمو کې (۷۴ سلنه) او ختیځو سیمو کې (۷۶ سلنه) خرابې شوې. سره له دې چې زیات شمېر ښځو احساسوله چې نارینه د هغوي په کورنیو کې د دوي لپاره مهم رواني ملاتړ برابر کړی، د ښځو حقونو د روان ناورین زیان د کورنیو اړیکو د ماتېدو لامل شوی.

کورنۍ شخړې د کورنۍ د ټولو غړو د رواني وضعیت په خرابېدو سره زیاتې شوي چې په کورنۍ کې یې د کشمکش او شخړې چاپیریال رامنځ ته کړی. له تېرې خپرنې سره په سمون کې، سلا مشورو موندلې چې کورنو کې د ښځو بندي کېدل د خپلو ماشومانو د شورماشور د زیاتېدونکي نه زغم، عصبانیت او غصې لامل شوي.^{۱۳} سربېره پر دې، د بحاله چارواکو دا ستراتیژي چې د ښځو د کړنو لپاره د کورنۍ نارینه غړي مسؤل ګڼي د دې لامل شوې چې ځینې نارینه د هغو حکمونو تطبیق کوونکي ګرځیدلي چې ښځې په نښه کوي، کوم څه چې په کور کې لا نور جنجال رامنځ ته کوي.

په ټولنه کې د ښځو او نارینه وو ترمنځ تعامل په زیاتېدونکي ډول نادر و. د ۲۰۲۳ کال د اپریل او جون ترمنځ د ښځو نږدې دوه پر درې برخه (۶۱ سلنه) له خپلې کورنۍ بهر له نارینه وو سره یو ځل هم نه دي لیدلي، چې د ۲۰۲۳ کال د جنوري او مارچ ترمنځ مودې په پرتله ۵۶ سلنه زیاتوالی په ډاګه کوي. په ختیځه سیمه کې دغه اندازه تر ۹۴ سلنې پورې لوړه وه. د مثال په ډول، په هلمند کې ښځو په ډاګه کړې چې له کور څخه بهر له نارینه وو سره د تعامل ټولنیز خنډونه تر هټیوالو پورې رسیدلي، دواړه خواوې د بحاله چارواکو له خوا له منفي عواقبو ویرېږي. له بلې خوا، په شمال ختیځو او شمالي سیمو کې، ښځو له خپلو کورنیو بهر له نارینه وو سره لږ تر لږه په اونۍ کې یو ځل لیدلي (په ترتیب سره ۲۸ او ۲۳ سلنه). په عام ډول، دغه بهیر په سیمو کې له تنوع سره سره، د ښځو او افرادو ترمنځ د دوی له کورنیو څخه بهر د تعاملاتو کمیدو ته اشاره کړې، چې د طالبانو د مخ پر زیاتېدونکي هڅو مستقیمه پایله ده چې د ښځو ژوند په کور پورې محدود کړي.

له بحاله چارواکو سره تعامل او مدافعه

«دوي د ښځو غږ خاموش کړی؛ تاریخ به د طالبانو له خوا دغه خپل هېر نه کړي.»- افغان ښځې، جولای ۲۰۲۳

د ۲۰۲۳ کال د اپریل او جون ترمنځ موده کې شا و خوا ۸۱ سلنه ښځو د هغوي لپاره د مهمو موضوعاتو په اړه له ځایي بحاله چارواکو سره تعامل نه دی کړی. دغه موندنه په مخکینۍ ربع کې د تعامل له کچو سره په تطابق کې وه. د مختلفو ښځو ترمنځ د تجرید/انزوا اندازه ورته وه - د بېځایه شویو او نه بېځایه شویو، او د ښاري او کلیوالي ښځو ترمنځ چې دا په ډاګه کوي چې د محدودیتونو اغیز هرلځیز او ځپونکی وه. ځینو ښځو عمدتاً هغه نابریالۍ هڅې بیان کړې چې له بحاله چارواکو سره مشخصې مسلې حل کړي لکه د ښوونځیو بېرته پرانیستل، د روغتیايي پروژو لپاره د اجازې ترلاسه کول او د سوداګرۍ د جوازونو غوښتنه. ځینو ښځو ټینګار وکړ چې په ټولنه کې ځینې نارینه او نارینه مذهبي مشران د غوره پایلو په ملاتړ کې خورا مهم فعالین وو - د مثال په ډول، ښځو ته د غور کېدلو، له بحاله چارواکو سره په مذاکراتو کې له هغوي سره د مرستې کولو او د بدلون غوښتنو ته د نارینه وو د غږونو د اضافه کولو له لارې.

^{۱۲} د کډوالۍ نړیوال سازمان. ۲۰۲۳. رواني روغتیا: د ۲۰۲۱ کال له اګست راهسې په افغانستان کې د بېځایه کېدنې جریانات او ننګونې. د څېړنې لنډیز.
^{۱۳} د کډوالۍ نړیوال سازمان. ۲۰۲۳. رواني روغتیا: د ۲۰۲۱ کال له اګست راهسې په افغانستان کې د بېځایه کېدنې جریانات او ننګونې. د څېړنې لنډیز.

ښځو استدلال کاوه چې له هيواد څخه بهر فعالين په غوره ځای کې ځای پر ځای شوي خو د ښځو له هغو حقونو د حمايت او مدافعي چارې رهبري کړي کوم چې په افغانستان کې د ښځو د غرونو او واقعيتونو پر بنسټ بنا دي. څرنگه چې امنيتي خطرونه په افغانستان کې د ښځو د حقونو سازمانونو د مدافعي چارې محدودې کړي، هغوي له بهرنيو ادارو لکه نړيوالې ټولنې او په بهر کې افغانانو څخه غوښتنه کړې چې سره متحد شي او د افغان ميرمنو د حقونو لپاره مبارزه وکړي. ښځو له بهرنيو سازمانونو څخه وغوښتل چې د هيواد په داخل کې سازمانونو سره د مدافعي د ستراتيژي کانو په اړه همغږي وکړي او د اړوندو موضوعاتو لکه د شريعت له نظره د ښځو حقونو په اړه ځانگړې روزنې ترسره کړي. دوي له برحاله چارواکو سره د ښځو د حقونو د مدافعي په رهبري کولو کې ملگري ملتونه د يوه تر ټولو اړين فعال په څېر وگڼلو.

له نيمايي څخه زياتو (۵۲ سلنه) ښځو په ډاگه کړه چې نړيوال تعامل يوازې يو محدود مثبت اغيز درلود، او يو پر څلور برخې (۲۷ سلنه) يې په ډاگه کړه چې هيڅ اغيز يې نه درلود. درې شپيته سلنه هغو يې په افغانستان کې نړيوال اقدام عمدتاً پر بشري مرستو متمرکز گانه. سره له دې چې دا د تعامل تر ټولو اغيزناکه شکل گڼل کېده، ښځو په ځانگړي ډول د ښځو د حقونو او جنسيت د مساوات په اړه د لا زياتو هڅو غوښتنه کړې. يوازې ۱۷ سلنه هغو د وروستي هغه شواهد لېدلي؛ يوازې ۸ سلنه هغو اغيزناک گانه. دا انگيرنه چې نړيواله ټولنه د ښځو حقونو سرپرته په نورو مسايلو کې ډير سيستماتيک عمل کوي او همدارنگه د حد اقل ترسره کيدونکي تعامل محدود اغيز د ښځو حقونو ناورين ته چې د حجم له پلوه بې ساري گڼل کېږي، په نړيوال غبرگون کې د همغږي نشتون په گوته کوي. د دغه ناورين حد او شدت له نړيوالې ټولنې د ډير څه غوښتنه کوي. مشخصې سپارښتنې لاندې په گوته شوي.

د طالبانو په رسميت پېژندل

ښځو يو ځل بيا د دې يادونه وکړه چې د برحاله چارواکو په رسميت پېژندنه نه بايد په هيڅ ډول شرايطو کې رامنځ ته شي (۴۶ سلنه) يا يې اخطار ورکړي چې په رسميت پېژندنه بايد يوازې تر مشخصو شرايطو لاندې رامنځ ته شي چې د ښځو د حقونو په ښه کولو پورې مشروط وي (۵۰ سلنه). ښايي په وروستي هغه کې د ښځو د زده کړو او اشتغال حقونو بېرته ورکول او د ټولشموله حکومت جوړول شامل وي. ښځو له نړيوالې ټولنې وغوښتل چې د ښځو او انجونو لپاره تر اوسنيو شرايطو لاندې په رسميت پېژندل په پام کې و نه نيسي، ځکه دغه شرايط د زندان هغه ته ورته دي. دوي اندېښنه ښکاره کړه چې په رسميت پېژندل به يوازې برحاله چارواکي د ښځو او انجونو په وړاندې په خپلو پاليسي کانو او اعمالو کې لا زياتې سختۍ ته وهڅوي. ځينو ښځو ددې وړانديز وکړ چې په ملگرو ملتونو کې د برحاله چارواکو د استازو د رسميت پېژندنې پر ځای يوه افغان ښځينه رهبره بايد وټاکل شي چې هلته د افغان ميرمنو استازيتوب وکړي. که نه نو، د افغان وگړو نيمه برخه به بې له استازيتوب څخه بې برخې پاتې شي.

سپارښتنې

افغان ښځو په مشخص ډول له نړيوالې ټولنې وغوښتل چې:

له برحاله چارواکو سره مدافعه او تعامل

- د طالبانو پر ضد سياسي او اقتصادي بنديزونو ته دوام ورکړي، د هغوي د سفر له بنديز څخه د نه معافيت په گډون.
- د جنسيت د مساوات او د ښځو د حقونو په اړه له طالبانو سره تعامل زيات کړي، د پوهاوي او مدافعي په هڅو کې د ټولنې او مذهبي مشرانو د دخپلولو په گډون.
- د ټولنيزو نظريو د بدلون او د جنډر د رجعي نورمونو د بيا راڅرگنديدو او ترسيخ پر شا تمبولو په پار د ټولنيزو رسنيو د کمپاينونو ملاتړ وکړي.

سياسي گډون

- په شوراگانو او د ځايي حکومتولۍ په جوړښتونو کې د ښځو د سياسي گډون لپاره مدافعه وکړي او د سياسي گډون لپاره د ښځو پلاټفورم رامنځ ته کړي.
- د ښځو پر حقوقي او فيزيکي ساتنې تمرکز وکړي څو په سياست کې گډون وکړي او دغه راز د کورنۍ په کچه د هغوی ځواکمن کول چې پر پرېکړو کولو نفوذ زيات کړي.

اقتصادي ځواکمنتيا

- انټرنېټ، برېښنا او د مخابراتي چينلونو (تيلفونونو، او داسې نورو) ته د ښځو لاس رسې زيات کړي.
- د ښځو ته د مانع پرته د کار د حق لپاره خپله مدافعه روانه وساتي او په هم مهاله ډول د آنلاين پلاټفورمونو له لارې د هغوي لپاره د دندو فرصتونه رامنځ ته کړي، چې هم د موجوده مهارتونو پر کارونې او لا غښتلي کولو متمرکز وي.
- د آنلاين او راډيو کورسونو او لويانو زده کړو د برابرولو، د آنلاين کتابتونونو د رامنځ ته کولو، د انټرنېټي کڅوړو او وسيلو د برابرولو،

او له هغو ښځو او د ښځو په مشرۍ له ادارو سره چې په کورونو کې نورې ښځې روزي د ملاتړ له لارې د مهارتونو له پراختیا سره مرسته وکړي.

- د نغدو تادیاتو او خامو موادو د برابرولو، د ښځو د کار کولو او د خپلو تولیداتو د پلورلو لپاره د خوندي چاپیریالونو د رامنځ ته کولو، او د خپلو اجناسو د پلورلو لپاره د آنلاین بازارونو د رامنځ ته کولو له لارې له ښځینه متشبثینو سره مرسته وکړي.
- د دې ډاډمنولو بدیلې لارې چارې مشخصې کړي چې انجونې او ښځې د سواد او حرفه یي کورسونو ته لاس رسي لري.

روغتیا او خونديتوب

- د مخامخ او/یا د آنلاین پلاټفورمونو او تېلفون له لارې، سلا مشورې او رواني خدمتونه برابر کړي.
- د ښځو او انجونو لپاره نړیوال بورسونه او د کډوالۍ خوندي انتخابونه برابر کړي، چې له هیواد څخه بهر تعلیم او کار وکړي.